

اشاره:

مدیرعامل شرکت رلتکس اظهار می‌دارد «اقتصاد و سیاست در کشور ما به هم پیچیده‌اند و نمی‌توان پیش‌بینی دقیقی از آینده ارائه نمود. اگر وضعیت به همین منوال ادامه پیدا کند سال ۹۸ برای صنعتگران نساجی، سال بهتری برای تولید خواهد بود اما در صورت وخیم‌تر شدن وضعیت اقتصادی، آینده خوبی برای صنایع کشور از جمله نساجی متصور نیستیم. همچنان شاهد تغییرات در نرخ ارز خواهیم بود و بدون تردید نوسانات ارزی ادامه خواهد داشت.»

به گفته وی، هر روز با یک قانون و بخشنامه جدید مواجه می‌شویم که بخش عمده‌ای از قوانین قبلی را نقض می‌کند! یک تغییر ساده در قانون، چندین ماه رفت و آمد به سازمان‌های دولتی را در پی دارد و مشخص هم نیست که کارمان انجام می‌شود یا بالاتکلیف باقی می‌مانیم.

نوسانات ارزی ادامه خواهد داشت

گفت‌وگو با وحید مهنام، مدیرعامل شرکت بازرگانی رلتکس

ولی می‌داند با همین قیمت هم قادر به جایگزینی نیست، ترجیح می‌دهد پیگمنت را کیلویی ۱۵۰ هزار تومان بفروشد.

با توجه به کاهش واردات، این اعتقاد وجود دارد که تولیدکنندگان ایرانی توان تأمین و پاسخگویی به نیاز بازاری که بخش عمده آن توسط منسوجات خارجی تأمین می‌شد را ندارند؛ در مقابل برخی هم معتقدند توانمندی تولیدکنندگان ایرانی در سطحی است که قادر به رفع نیاز بازار از نظر کمی و کیفی هستند. دیدگاه شما در این مورد چیست؟

به اعتقاد من از نظر کیفیت بسیار عقب هستیم زیرا موارد متعددی در تولید محصولات باکیفیت موثر هستند که اطلاعات کاملی نسبت به آنها نداریم. البته بخش عمده‌ای

شد البته به موازات این مسائل، چون بخش عمده‌ای از مواد اولیه مصرفی صنایع کشور، وارداتی هستند، قیمت مواد اولیه تحت تأثیر تحریم‌ها و نوسان نرخ ارز بالا رفت.

از سوی دیگر متأسفانه، صادرات نداریم در حالی که ایران بهترین بستر برای صادرات محسوب می‌شود. برخی معتقد بودند با بالا رفتن قیمت دلار، صادرات توجیه‌پذیر خواهد شد اما به دلیل کمبود جدی مواد اولیه عملاً این اتفاق نیفتاد و حتی قیمت مواد اولیه از نرخ دلار پیشی گرفت! برخی واردکنندگان مواد اولیه نیز در این شرایط از فروش سرباز زدند تا با افزایش قیمت مواد اولیه، سودهای کلان کسب کنند. البته واردکننده و تاجر پیش از فروش مواد اولیه به فکر جایگزینی آنهاست. وقتی قیمت پیگمنت کیلویی ۲۰ هزار تومان بود و امروز به ۹۰ هزار تومان رسیده

وضعیت فعلی صنایع نساجی ایران را چگونه ارزیابی می‌کنید و سال ۹۷ برای فعالان این صنعت چگونه گذشت؟

فکر می‌کنم امسال برای بسیاری از صنعتگران موفق و مطرح نساجی به مراتب بهتر از سال گذشته بود و توانستند علی‌رغم تلاطم‌های بازار و نوسان قیمت ارز به فعالیت ادامه دهند و مشتریان خود را حفظ نمایند.

با توجه به مشکلات تهیه مواد اولیه، تولیدکنندگان ارزش به مراتب بیشتری برای مواد اولیه خود قائل هستند و نهایت تلاش خود را برای استفاده بهینه از مواد اولیه و ارتقای کیفیت محصولات خود به کار می‌برند. واردات منسوجات از چین، ترکیه و ... با توجه به افزایش نرخ دلار و اختلاف فاحش میان ریال و دلار، به صرفه نیست و همین امر باعث رونق واحدهای تولیدی و کارخانه‌های نساجی کشور

اقتصاد و سیاست در کشور ما به هم پیچیده‌اند و نمی‌توان بیش بینی دقیقی از آینده ارائه نمود. اگر وضعیت به همین منوال ادامه پیدا کند سال ۹۸ برای صنعتگران نساجی، سال بهتری برای تولید خواهد بود اما در صورت وخیم‌تر شدن وضعیت اقتصادی، آینده خوبی برای صنایع کشور از جمله نساجی متصور نیستیم

از خطوط تولید کارخانه‌های نساجی (به خصوص در بخش ریسندگی)، به روز و مدرن هستند و تقریباً مواد اولیه و ماشین‌آلاتی که برای تولید یک محصول در ترکیه مصرف می‌شود، در ایران نیز وجود دارد اما کیفیت محصولات ترکیه به دلیل بسیار متعدد، بالاتر است. این تفکر نادرست در ذهن برخی صنعتگران شکل گرفته که برای کسب سود بیشتر، از کیفیت محصولات خود بکاهند اما این نگرش در طولانی مدت محکوم به شکست است. از سوی دیگر بارها تجربه کرده‌ایم هر زمانی که درب‌های کشور به روی واردات بسته می‌شود؛ کیفیت تولیدات داخلی پایین می‌آید زیرا دیگر رقیبی در بازار وجود ندارد و تولیدکنندگان می‌دانند کالا با هر سطح کیفی و قیمت به فروش خواهد رفت؛ بنابراین دغدغه‌ای برای ارتقای کیفیت محصولات خود ندارند.

۴ بسیاری از صنعتگران، تحریم‌های داخلی را به مراتب مخرب‌تر از تحریم‌های خارجی می‌دانند، دیدگاه شما در این زمینه چیست؟

البته قوانین و مقرراتی نیز وضع شده‌اند که ساماندهی واردات را به همراه دارند و از این منظر به نفع تولیدات داخلی است اما خودتحریمی‌هایی که در واردات مواد اولیه و ماشین‌آلات صنعتی و ترخیص از گمرکات اختلال ایجاد کند و منجر به توقف واحدهای تولیدی به دلیل کمبود مواد اولیه

شود، صدمات بسیاری بر صنعت کشور وارد می‌کنند، کما این که طبق آمار حدود ۱۳۰ هزار کانتینر بلاتکلیف در گمرکات کشور وجود دارند و بسیاری از واردکنندگان به دلیل توقف مواد اولیه در گمرک و هزینه‌های سنگین دموراژ، قید واردات را زده‌اند تا پایبندی به تعهدات و اعتبارشان نزد مشتریان خدشه‌دار نشود که این امر در نهایت به زیان صنایع و اقتصاد کشور خواهد بود. هر روز با یک قانون و بخشنامه جدید مواجه می‌شویم که بخش عمده‌ای از قوانین قبلی را نقض می‌کند! یک تغییر ساده در قانون، چندین ماه رفت و آمد به سازمان‌های دولتی را در پی دارد و مشخص هم نیست که کارمان انجام می‌شود یا بلاتکلیف باقی می‌مانیم.

۴ با این اوصاف پیش بینی شما از وضعیت صنعت نساجی در سال آینده چیست؟

همیشه به آینده امیدوار هستیم باید دید شرایط سیاسی چگونه خواهد بود... مشکل اینجاست که اقتصاد و سیاست در کشور ما به هم پیچیده‌اند و نمی‌توان پیش بینی دقیقی از آینده ارائه نمود. اگر وضعیت به همین منوال ادامه پیدا کند سال ۹۸ برای صنعتگران نساجی، سال بهتری برای تولید خواهد بود اما در صورت وخیم‌تر شدن وضعیت اقتصادی، آینده خوبی برای صنایع کشور از جمله نساجی متصور نیستیم. همچنان شاهد تغییرات در نرخ ارز خواهیم بود و بدون تردید نوسانات ارزی ادامه خواهد داشت.

خوشبختانه بهترین اتفاق اخیر، حرکت بازار به سمت معاملات نقدی و کاهش چشمگیر چک‌های برگشتی است. به این ترتیب تولیدکنندگان متعهد و واقعی در میدان باقی خواهند ماند و کسانی که مخل فعالیت آزادانه بازار هستند و نقش موثر و مهمی در این روند ایفا نمی‌کنند، از گردونه رقابت حذف خواهند شد.

۴ به‌عنوان یکی از فعالان صنعت نساجی که در بسیاری از نمایشگاه‌های چین شرکت می‌کند، بفرمایید که امسال سطح کمی و کیفی ایتمای آسیا (شانگهای چین) چگونه بود؟

بسیار بد و خلوت! به طوری که فقط سه بازدیدکننده ایرانی داشتیم! البته در شرایط فعلی ایران، خرید ماشین‌آلات نه توجیهی دارد و نه واردات و ترخیص آن از گمرکات به سادگی امکان‌پذیر است به همین دلیل صنعتگران فراوانی را می‌شناسم که اعلام کردند در نمایشگاه چین حضور نمی‌یابند چون فقط بیننده صرف خواهند بود و عملاً نمی‌توانند خریدی انجام دهند. این نمایشگاه برای سایر کشورها نیز نمایشگاه دستاوردی نداشت و می‌توان گفت در صنعت نساجی دنیا، رکود سنگینی وجود دارد به طوری که در نمایشگاه چین، تعداد بازدیدکنندگان اندک بود و همین موضوع تعجب اغلب غرفه‌داران را به همراه داشت.

امسال برای اولین بار فرصت کردم از تمام سالن‌ها بازدید به عمل آورم و فناوری جدید یا نکته خاصی در این نمایشگاه مشاهده نکردم.

در این دوره شرکت‌های معتبر اروپایی در غرفه‌های کوچک‌تر حضور داشتند در حالی که سال‌های پیش زمانی که وارد غرفه آنان می‌شدید، گویی وارد یک شهر عظیم نساجی شده‌اید و چندین ساعت زمان می‌برد تا از بخش‌های مختلف غرفه بازدید به عمل آورید.

دو سال پیش، آن‌قدر صنعتگران ایرانی در این نمایشگاه ماشین و دستگاه خریدند که شگفتی چینی‌ها را به همراه داشت و همیشه نیمی از غرفه‌ها را ایرانیان تشکیل می‌دادند که در حال مذاکره برای خرید ماشین بودند اما امسال تعداد بازدیدکنندگان ایرانی از تعداد انگشتان دو دست بیشتر نبود!